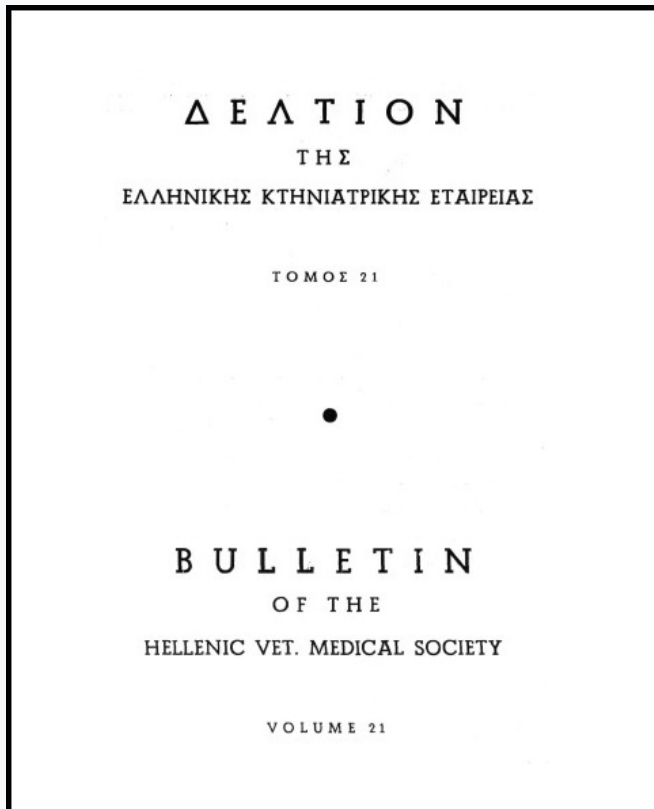

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 21, No 3 (1970)

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.19914](https://doi.org/10.12681/jhvms.19914)

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1970). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 21(3), 184–187.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.19914>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Toma B., Le Turdu Y., Le Gentil P., Metianu T. et Goret P.: A propos d' un cas de maladie d' Aujeszky chez le porc dans les Côtes-du-Nord. (**Ἐπὶ μιᾶς περιπτώσεως νόσου τοῦ Aujeszky εἰς τοὺς χοίρους εἰς τὰς Ἀκτᾶς τοῦ Βορρᾶ (Γαλλία)**). Bul. Acad. Vét. Fr., 1969, XLII, 149.

Οἱ συγγραφεῖς περιγράφουν τὴν νόσον τοῦ Aujeszky, ὡς αὕτη ἐξεδηλώθη εἰς ἓν χοιροστάσιον. Ἡ νόσος προσέβαλε, μετὰ κλινικῶν συμπτωμάτων, χοιρίδια 15-21 ἡμερῶν. Παρητηρήθη παράλυσις τοῦ ὀπισθίου τμήματος τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα προσεπάθουν νὰ μετακινήθουν «καθιστά». Βραδύτερον τὰ χοιρίδια παρέμεινον ἐν κατακλίσει ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς. Δὲν παρητηρήθη κνησμός. Ἐξεδηλώθη μία σχετικὴ ἐπιθετικότης.

Τὰ χοιρίδια παρέμειναν παράλυτα ἐπὶ 3 ἐβδομάδας. Μερικὰ ἔθανον ἐξ ἐξαντλήσεως, τὰ ὑπόλοιπα δὲ ἔθανατώθησαν.

Οἱ συγγραφεῖς ἐπεβεβαίωσαν τὴν διάγνωσιν κατόπιν ἀναπαραγωγῆς τῆς νόσου εἰς κονίλους, μῦς καὶ ἰνδοχοίρους ὡς καὶ δι' ὀροεξουδετερώσεως ἐπὶ κονίκλων.

Δ. Μπρόβας

Santamaria J.: La Rage. Son evolution en France et les mesures mises en vigueur. (**Ἡ Λύσσα. Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐν Γαλλίᾳ καὶ τὰ τεθέντα ἐν ἰσχύϊ μέτρα**). Bul. Acad. Vet. Fr., 1968, XLI, 389.

Κατὰ τὸ ἔτος 1968 ἐξεδηλώθη εἰς τὸν Νομὸν τοῦ Moselle ἐνζωοτιμία λύσσης μὲ 43 περιστατικά, ἐξ ὧν 19 εἰς ἀλώπεκας, 18 εἰς βοοειδῆ, 3 εἰς κύνες, 1 εἰς γαλῆν καὶ 2 εἰς δορκάδας. Κατόπιν τούτου ἐλήφθησαν αὐστηρὰ ὑγειονομικὰ μέτρα ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀδεσπῶτων κυνῶν καὶ τῶν ἀγρίων ζώων. Διὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐσχηματίσθησαν συνεργεῖα τὰ ὁποῖα προέβησαν εἰς τὴν τοποθέτησιν δολωμάτων καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν πτωμάτων.

Δ. Μπρόβας

Klopfer U., and Trainin Z.: Haematological Findings and IgM Levels in a Leukotic Cow. (**Αἱματολογικὰ εὐρήματα καὶ στάθμαι τῶν Σφαιρινῶν IgM εἰς λευχαιμικὴν ἀγελάδα**). Refuah Vet., 1970, vol. 27, No 2, 60-63.

Τὰ αἱμοδιαγράμματα καὶ αἱ στάθμαι τῶν σφαιρινῶν IgM προσδιωρίσθησαν εἰς λευχαιμικὴν ἀγελάδα ἐπὶ περίοδον 7¹/₂ μηνῶν. Κατὰ τὴν διάρ-

κειαν ταύτην, αἱ καταμετρήσεις τῶν λευκοκυττάρων ἦσαν σταθερῶς ἄνω τῶν φυσιολογικῶν, ἐν ᾧ οἱ τίτλοι τῶν σφαιρινῶν IgM ὑφίσταντο σημαντικῶς διακυμάνσεις καὶ ἐνίοτε ἐπιπτον εἰς λίαν χαμηλὰ ἐπίπεδα.

Χρ. Παπποῦς

Fedida M., Dannacher G., Peillon M., Thomas J. P. et Gouderf M. : Titration du virus aphteux sur moutons. (Τιτλοποίηση τοῦ ἰοῦ τοῦ 'Αφθώδους Πυρετοῦ εἰς τὸ πρόβατον). Bull. Acad. Vet., 1970, **XLII**, 115—117.

Ἡ τιτλοποίηση τοῦ ἰοῦ τοῦ 'Αφθώδους Πυρετοῦ δύναται νὰ διενεργηθῇ εἰς τὸ πρόβατον καθ' ὃν τρόπον γίνεται εἰς τὰ βοοειδῆ. Τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα δεικνύουν ὅτι ὁ τίτλος τοῦ ἰοῦ εἶναι γενικῶς κατὰ 1 λογάριθμον μικρότερος εἰς τὸ πρόβατον καὶ ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ χρησιμοποίηση τοῦ ζώου τούτου διὰ τὸν ἐργαστηριακὸν ἔλεγχον τῶν ἀντιαφθωδικῶν ἐμβολίων.

Χρ. Παπποῦς

Fayet M. T. : Concentration du virus de la Fievre Aphteuse par le Polyethylène Glycol (Συμπύκνωσης τοῦ ἰοῦ τοῦ 'Αφθώδους Πυρετοῦ διὰ Polyethylène Glycol). An. Inst. Past., 1970, **118**, 356—366.

Ἰὸς 'Αφθώδους Πυρετοῦ καλλιεργηθεὶς κατὰ τὴν μέθοδον Frenkel ἢ ἐπὶ κυτταροκαλλιεργειῶν δύναται νὰ συμπυκνωθῇ διὰ καθιζήσεως ἐντὸς διαλύματος 7,5 % Polyethylène Glycol «6.000». Ἡ μέθοδος, ἣτις ἔχει ἤδη χρησιμοποιηθῆ καὶ δι' ἄλλους ἰούς, εἶναι ἀπλή, ταχεῖα, οἰκονομική, ἐπιτρέπει τὴν εἰς τὸ 50πλάσιον συμπύκνωσιν τοῦ ἰοῦ μερικῶς κεκαθαρμένου καὶ δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς μεγάλην κλίμακα.

Χρ. Παπποῦς

Kodrnja B. : Comparison of immunity of the Lapinized Swine Fever Vaccines from Strains «Rovac», «Hudson» (SFA) and «K» (C, China). (Σύγκρισις τῆς παρεχομένης ἀνοσίας ὑπὸ τῶν κονικλείων ἐμβολίων τῆς πανώλους τῶν χοίρων ἐκ στελεχῶν «Rovac», «Hudson» (SFA) καὶ «K» (C, Kiva). Vet. Arhiv, Zagreb, 1970, **XL**, No. 7—8, 208.

Αἱ παρατηρήσεις καὶ αἱ συγκρίσεις, αἵτινες ἐγένοντο ἐπὶ 2.104 ἐμβολιασθέντων χοίρων καὶ 545 μαρτύρων, ἀπέδειξαν ὅτι τὸ κονικλειον ἐμβόλιον τῆς πανώλους τῶν χοίρων ἐκ τοῦ στελέχους «K» (C- China) δίδει σημαντικῶς ἠπιωτέρας ἀντιδράσεις καὶ προκαλεῖ μεγαλύτεραν ἀνοσίαν ἐν σχέσει μὲ τὰ ἐμβόλια ἐκ τῶν στελεχῶν Rovac καὶ Hudson.

Χρ. Παπποῦς

Σαουλιδης Κων. : 'Εξέτασις τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ πρὸς διάγνωσιν τῶν παθήσεων τοῦ χοίρου. (**Examination of the cerebrospinal fluid for the diagnosis of pig affections-Thesis by C. Saoulides**) Διδακτορική διατριβή. Ἄννοβερν 1970.

Ἡ ἐργασία αὕτη διαιρεῖται εἰς 6 κεφάλαια. Εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεῦτερον κεφάλαιον ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται ἐν συντομίᾳ μὲ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ μὲ τὴν ἀνασκόπησιν τῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1969 ὑπαρχούσης βιβλιογραφίας, ἐπὶ τῆς τεχνικῆς λήψεως ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ ἐκ τοῦ χοίρου, καὶ τῆς ἐξετάσεως αὐτοῦ πρὸς διαφορικὴν διάγνωσιν τῶν διαφόρων παθήσεων τοῦ νευρικοῦ συστήματος ὡς καὶ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἐκδηλοῦνται μὲ νευρικὰς διαταραχάς.

Εἰς τὸ 3ον μέρος ὁ συγγραφεὺς ἐπισημαίνει τὰς ἀνατομικὰς δυσκολίας αἱ ὁποῖαι συναντῶνται εἰς τὴν λήψιν καὶ μελέτην τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ ἐκ τοῦ χοίρου ὡς καὶ τὸν τρόπον ὑπερνικήσεως τῶν δυσκολιῶν αὐτῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν στερεῖται ὁ Κλινικὸς ἐνὸς χρησίμου διαγνωστικοῦ τρόπου πρὸς διάγνωσιν διαφόρων ἀσθενειῶν αἱ ὁποῖαι συνοδεύονται μὲ διαταραχὰς τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Εἰς τὸ 4ον μέρος ὁ συγγραφεὺς ἀναλύει τὰ εὐρήματα 247 ἐξετασθέντων χοίρων. Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ τῶν ζῶων αὐτῶν καταλήγει εἰς τὰ κάτωθι συμπεράσματα :

1.—Ἡ λήψις ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ μὲ μικρὰν ἐξάσκησιν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς τὸν χοῖρον ἐκ τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας καὶ νὰ μᾶς δώσῃ ὑλικὸν τὸ ὅποῖον εἶναι κατάλληλον διὰ περαιτέρω ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν εἰς 58% τῶν περιπτώσεων, δεδομένου ὅτι τὰ 42% τῶν λαμβανομένων δειγμάτων ἀναμιγνύονται μὲ ἀρτηριακὸν αἷμα.

2.—Ἡ λήψις ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ ἐκ τῆς ἀτλαντοῖνιακῆς χώρας εἶναι ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ζωὴν τοῦ χοίρου.

3.—Εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιπτώσεων ἡ ὄψις τοῦ λαμβανομένου ὑγροῦ εἶναι διαυγῆς ἢ ἐλαφρῶς θολή. Ἡ θόλωσις ὀφείλεται κυρίως εἰς ἀνάμιξιν αὐτοῦ μὲ ἀρτηριακὸν αἷμα.

4.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν λευκῶν αἰμοσφαιρίων τοῦ ἐκ τῆς ὀσφυϊκῆς χώρας λαμβανομένου ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ παρουσίασεν μεγάλας διακυμάνσεις. Οὕτω εἰς χοίρους ζ. β. κάτω τῶν 100 γγμ. τοῦτο περιεῖχε λευκὰ αἰμοσφαίρια 58/3—71/3/MM³ καὶ εἰς ζ. β. ἄνω τῶν 100 γγμ. περιεῖχε 40/3.

Ἡ ἐργαστηριακὴ ἐξέτασις ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ προερχομένου ἐξ ἐρμαφροδίτων ζῶων ἀπέδειξεν ὅτι τοῦτο περιεῖχε 80/3 λευκὰ αἰμοσφαίρια.

Ἐν ᾧ εὐρέθησαν τιμὰι λευκῶν αἰμοσφαιρίων ἐλαφρῶς ὑψηλαὶ εἰς χοίρους πάσχοντας ἐκ διαφόρων παθήσεων, ἀντιθέτως αἱ μέσαι τιμὰι τῶν ἐξ ἐρυθρᾶς πασχόντων φυσικῶς μολυθέντων χοίρων ἔκειντο ἐντὸς τῶν φυσιο-

λογικῶν ὁρίων, ἐν ᾧ τῶν πειραματικῶς δι' ἐρυθρᾶς μολυσμένων αἱ τιμαὲ ἦσαν λίαν ὑψηλαὶ κυμαίνόμεναι ἀπὸ 90/3 μέχρι 704/3/MM³.

Χαμηλαὶ τιμαὶ λευκῶν αἰμοσφαιρίων (2/3—66/3) εὐρέθησαν εἰς ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν ληφθὲν ἐκ τῆς ἀτλαντοῖνιακῆς χώρας.

5.—Ὁ τύπος τῶν λευκῶν αἰμοσφαιρίων τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ εἰς ὑγιεῖς καὶ νοσοῦντας χοίρους παρουσίασε τὴν κάτωθι ἑκατοστιαίαν ἀναλογίαν :

Λεμφοκύτταρα 85—87,3%

Μονοκύτταρα 44—72%

Οὐδετερόφυλλα 30—65%

Μεμονωμένως παρατηρήθησαν ἠωσινώφουλα, μακρόφαγα, πλασμοκύτταρα καὶ κύτταρα τοῦ χοριοειδοῦς πλέγματος.

6. Αἱ μέσαι τιμαὶ τοῦ συνολικοῦ λευκώματος τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ εἰς Mg% παρουσίασαν τὰς ἀκολούθους διακυμάνσεις :

Ἐπὶ τῶν ὑγιῶν χοίρων ζ. β. κάτω τῶν 100 χγ. 75,8%

Ἐπὶ ὑγιῶν χοίρων ζ. β. ἄνω τῶν 10 χγ. 65,5 Mg%

Ἐπὶ τῶν ἐρμαφροδίτων 94,9Mg%

Μὲ ὑψηλὰς τιμὰς λευκώματος ἔδωσαν 4 χοῖροι πάσχοντες ἐξ ἀρθρίτιδος μὴ ὀφειλομένης εἰς ἐρυθροπάθειαν (100—140 Mg%).

Ἄπὸ χοίρους μὲ ἀποστήματα καὶ ἐπιβράδυνσιν τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ ἐλήφθη ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν μὲ περιεκτικότητα λευκώματος 132 Mg%—128 Mg%. Χοῖρος πάσχων ἐξ μικροαγγειοπαθείας ἔδωκεν 150 Mg%.

Αἱ τιμαὶ τοῦ συνολικοῦ λευκώματος εἰς χοίρους πάσχοντας ἐξ ἐρισυπέλατος φυσικῶς μολυνθέντας, κεῖνται ἐντὸς τῶν φυσιολογικῶν ὁρίων ἐν ἀντιθέσει πρὸς μολυνθέντας πειραματικῶς εἰς τοὺς ὁποίους ἡ τιμὴ ἦτο ὑψηλότερα (126,2 Mg%). Αἱ τιμαὶ τοῦ λευκώματος ἦσαν χαμηλότεραι εἰς τὸ ἐγκεφαλονωτιαῖον ὑγρὸν τὸ ληφθὲν ἐκ τῆς ἀτλαντοῖνιακῆς χώρας. Αἱ διαπιστώσεις αὗται εἶναι λίαν ἐποικοδομητικαὶ διὰ τὴν διαφορικὴν διάγνωσιν τῶν παθήσεων τοῦ χοίρου καὶ πρὸ παντὸς τῶν συνοδευόμενων ὑπὸ νευρικῶν φαινομένων.

Κ. Βλάχος

(Τακτικὸς Καθηγητὴς Πανεπιστημίου)